

hvad der skulde staa i disse, ialtsald Tænkens deraf vilde Udvalget vel nok kunne komme til Kundskab om, og naar det saa staaar i et Regulativ, vilde de foresaldende Tilfælde dog blive at afgjøre i Henhold til engang fastsatte Bestemmelser og altsaa ikke efter et vilkaarligt Skjøn. Det forekommer mig saaledes heller ikke, at den Indvending har saa Meget paa sig.

Saa ankede det ærede Medlem over, at Livsforfikkingsanstaltens Tarif skulde lægges til Grund for denne Alderdomsforsørgelse, og mente, det var urigtigt, idet maasse de, der fortrinnsvis vilde søge Forsikring i denne Kasse, i det Hele kun kunde gjøre Regning paa et kortere Liv. Jeg vil sige, at, hvis man havde nogen anden Tarif at lægge til Grund, kunde det være meget prægtigt at gjøre det, men det er ikke mig bekendt, at der eksisterer nogen anden Tarif, som man kan være sikker paa; jeg veed ikke reetter, end at de private Selskaber, der nu bestaa, naar de komme til at udrede en Alderdomsforsørgelse, selv henvende sig til Livrenteanstalten og købe Livrenten der. Men da den Indvending er kommen frem, forekommer det mig, at være absolut heldigt, at der er en Revisionsbestemmelse i Lovforslaget. Jeg skal tillade mig at bemærke, at § 12, som der er anket saa meget over, betragter jeg unegtelig som en Revisionsbestemmelse og ikke som Andet. Det blev jo allerede udtalt ved Indbringelsen, at det er et første Stridt, og naar de Herrer ville efterlæse, hvad der staaar sidst i Motiveringen til § 2, ville de se det udtalt saa direkte, som forlanges kan, hvad den Bestemmelse siger, som staaar der. Der vil selvfølgelig kræves yderligere Tilfud af Statskassen. Men det forudsættes, at Saadant da vil ske ved en ny Lov, ved hvilken der vil kunne tages fornødent Hensyn til de imidlertid indbundne Erfaringer". Det forudsættes altsaa aldeles bestemt i Lovforslaget, at, naar den Sum, der her skulde disponeres over, er opbrugt, vil man gaa videre, og det forekommer mig nok, det var ganske hensigtsmæssigt, at man til den Tid kom til en Revision ogsaa af de enkelte Bestemmelser. Man vil da blandt Andet være opfordret til at tage det Spørgsmaal under Overveielse, som det ærede Medlem opfattede, om denne Tarif ogsaa viser sig at være rigtig i dette Tilfælde, eller om ikke den Paagjældende skulde stilles gunstigere med Hensyn til Tarifen i Fremtiden. Det ærede Medlem delte denne Lov i to Dele; den ene en Sparekasseseafdeling og den anden en Alderdomsforsørgelseskasse. Jeg indrømmer, at man kan med nogen Føie dele Lovforslaget

saaledes, og det forekommer mig, det deler sig ogsaa selv i disse to Dele, idet det jo ganske vist er saaledes, at Kassen til en vis Grad er en Sparekasse. Som saadan viser den sig derved, at Indstudene aldrig fortæbes. Det er jo ikke den gamle Regel for Livrenteanstalter. Naar man der sætter Beløb ind, beholder Anstalten det, men her er det Hovedreglen, at Indstudene aldrig fortæbes. Hvis de ikke blive anvendte til Alderdomsforsørgelse for Vedkommende, til hans Enke eller hans umyndige Børn, udbetales de til Arvingerne. Altsaa for saa vidt er det en Sparekasse. Men i den Grad at indrette det til en Sparekasse, at der daglig kunde gjøres Indfud og tages Penge ud, vilde dog maasse være for vanskeligt. Jeg tror ikke, man derved vilde komme til rigtig at fremme det Mæle, man her har. Smidlertid vil jeg gjøre opmærksom paa, at, da det ikke er givet, at Føll behøve nødvendig strax at gjøre Indfud her, da der ikke er det Allermindste i Veien for, at andre Instituter, Sparekasser og desl. slutte sig til denne Anstalt og opsamle Præmier for derefter at indbetale dem engang om Aaret eller med forskjellige Aars Mellemrum eller i senere Perioder, ser jeg ikke, man behøver at gaa yderligere i Retning af Sparekasse, end der her er sket.

Endelig er der en Indvending, som det ærede Medlem gjorde, og paa hvilken han lagde megen Vægt, men som jeg maa tilstaa har forbausset mig i ikke ringe Grad. Det var den, at han var saa overordentlig bange for den Opkobning af Kapital, den Centralisering af Landets Pengemidler i Kjøbenhavn, som denne Kasse vilde føre med sig. Det var betænkelig i flere Henseender. Sa, en Opsamling af Kapital vil jo ganske vist finde Sted, men hvorledes der fornødtigvis kan være Tale om en Centralisering af Kapital i Kjøbenhavn derved, gaar unegtelig over min Forstand. Det er muligt, men hvorledes der fornødtigvis kan være Tale derom, er mig ufatteligt. Se vi hen til Livrenteanstalten, vil det ikke være ubekendt, at dens Midler gennem Ulaan spredes sa temmelig over hele Landet eller sættes i indenlandske Obligationer, hvorved de ogsaa paa anden Maade komme Krediten til Gode. Og se vi hen til en anden Institution, som der ogsaa kunde være Anledning til at sammenligne en saadan Kasse med, nemlig Overformynderiet, kan man ganske vist sige om den, at den centraliserer Alt i Kjøbenhavn, fortaavidt som Hovedbestyrelsen, Centralbestyrelsen, med en vis Nødvendighed ligger her; men der er rigtignok den Regel,